

at netop den Omstændighed, at velhavende Folk skabe sig Erhverv i en anden Kommune end den, hvori de bo, og paaføre Beboerne i den anden Kommune Konkurrence, gør det fuldt berettiget at forlange nogen Skat af dem. Jeg vil blandt andet nævne det Forhold, at store Firmaer her i Hovedstaden have Masser af Filialer ude over det ganske Land. Det kan ikke nægtes, at det er med megen Berettigelse, naar f. Eks. Provinsbyerne mene, at det er et Tryk paa Næringslivet i vedkommende Købstad. Og paa lignende Maade forholder det sig med alle de Erhverv, der skabes i en anden Kommune. Det vil i mange Tilfælde og navnlig af den Art, som jeg her nævner, blive en Konkurrence til Indbyggerne i vedkommende Kommune, og det maa derfor være fuldt ud berettiget, at der svares en Skat der. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, der er for mig ikke Anledning til at komme videre ind paa, hvad der er fremsat.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal sige til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Johan Knudsen), der i øvrigt fik Svar paa en hel Del af sine Bemærkninger af det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen), at naar han specielt nævnede Hjørring som en interessant By, er det rigtigt, at baade Hjørring, Aalborg og vist ogsaa Mariager, foruden Frederiksberg, der jo er noget for sig selv, ikke have gjort Brug af Bestemmelserne i den kommunale Skattelov af 1903. Det er nu ikke, fordi Forholdene, saa vidt jeg kender dem, i Virkeligheden ere anderledes hverken i Aalborg eller Hjørring end f. Eks. i Aarhus eller Randers eller Roskilde eller Slagelse, eller hvilke Byer man vil nævne, men fordi de paagældende Byer have simpelthen sagt: Vi kunne ikke være tjente med at lave Regler i Overensstemmelse med Skattelovens Bestemmelser, og saa har man fundet sig i, at de bleve ved efter nogle af dem selv lavede Regler. Det er ikke heldigt, og bl. a. haaber jeg, det ogsaa skal kunne naas, at naar vi nu faa disse Ændringer, kunde man sige til disse Byer: Nu have I værsgo' at gaa ind under de samme Bestemmelser, som alle andre Byer ere gaaede ind under.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa at gentage, hvad jeg sagde før. Der er, saa vidt jeg har hørt, kun fremdraget et enkelt nyt Synspunkt, nemlig af det ærede Medlem for Sorø Amts 5te Valgkreds (Martin Hansen), der gjorde opmærksom paa, at man maaske ogsaa ved Beskatningen i Kommunerne kunde tænke sig at benytte til-

svarende Regler som dem, der ere fastsatte for Københavns Kommuneskats Vedkommende, saa at man havde et bestemt Grundbeløb med stigende Skala, og at man saa forhøjede i Forhold efter, som der blev Brug for mere eller mindre Paaligning af personlig Kommuneskat. Det kunde selvfølgelig bruges, men det kunde dog vist paa ingen Maade gaa an, at man i en Lov her fastsatte dette Grundbeløb; saa maatte et Grundbeløb fastsættes for hver enkelt Kommune for sig i de paagældende Vedtægter, da der jo er saa stor Forskel paa Skatteprocenten. Hvis man tænkte sig en tilsvarende Ordning som den, der gælder for København, vilde det blive Gennemsnitsprocenten, der vilde blive Tale om at regne med, men ogsaa den vilde der blive en saa stor Forskel paa i de forskellige Byer, ikke at tale om Forskellen mellem By og Land, at det kunde slet ikke gaa at tænke sig, at man skulde have et fælles Grundbeløb for hele Landet, det maatte være et Grundbeløb, som var fastsat for hver enkelt Kommune for sig. Og jeg er ikke sikker paa, at det vil vise sig at være en heldig Fremgangsmaade, men det kan jo udmærket godt overvejes.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Præstø Amts 5te Valgkreds (Carl Hansen) fremdrog vedrørende Revisionen, skal jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at Spørgsmaalet kan ordnes rent administrativt. Jeg er for Resten ikke klar over, hvorvidt Hemmelighedsholdelsespligten med Hensyn til hver enkelt Mands Skatteansættelse, d. v. s. ikke hans Skattebeløb, men det, der ligger til Grund for Skatten, ikke vilde komme i Vejen for en saadan Udlevering af Skattelisterne til Revisorer som den, det ærede Medlem henstillede, at man skulde gennemføre. Det kan jo være, at den ikke kom i Vejen, det maatte da saa være under den Forudsætning, at de samme Straffebestemmelser vedrørende Hemmelighedelse, som nu gælde for Ligningsmyndighederne, ogsaa kunde overføres til enhver som helst Mand, der til Revisorhjælp maatte blive ansat for at foretage alle disse Udregninger. En Amtsrevisor alene kunde jo ikke sidde her og regne, hvis han havde den Forpligtelse at regne hver enkelt Skatteydere Beregning igennem, for saa vilde han aldrig kunne blive færdig, han maatte have en hel Stab af Mænd til at gennemgaa de paagældende Skatteydere Beregning, og saa maatte de samme Straffebestemmelser være i Kraft overfor hver enkelt, som havde Lejlighed til at se, hvilken Indkomst denne eller hin var ansat i Skat af.

Hvad der i øvrigt er fremkommet, er,